

DUGOSELSKA KRONIKA

CIJENA 1,00 DIN

GODINA VII.

DUGO SELO, 25. VI. 1974.

Broj 78

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

Uspjela svečana akademija

U subotu, 15. lipnja, Kulturno-prosvjetno društvo »Preporod« u Dugom Selu održalo je svečanu akademiju u čast 400-godišnjice smrti Matije Gupca.

Na događaje koji su se odigrali u našoj neposrednoj blizini pred 4 stoljeća podsjetio je prisutne svojim vrlo lijepim i opširnim izlaganjem Ivica Krmpotić, kao povjesničar.

Kulturno-umjetnički program bio je u skladu s događajima koji su se slavili.

Već dolazak na pozornicu mladih u zagorskim i slovenskim narodnim nošnjama i uvježbanost same recitacije, pokazale su što može ostvariti naša omladina kad hoće.

Andelka Božiković, nakon preduge pauze, uvježbala je i sastavila iz stihova Miroslava Krležine zborniku recitaciju »Na mukah«. Muzička pratnja Sakač-Brkanović, kao i scenario Zarka Viočića, pridonijeli su znatno da je svaki gledatelj morao osjetiti strahotu odmazde feudalaca nad pobunjenim hrvatskim i slovenskim kmetovima. Rukovalac svjetlosnim efektima Mijo Stefanović, po uputama režiserke svojim je trudom pridonio da je ta strana bila, uz sve tehničke nedaće, ipak na potrebnoj visini.

Solistička grupa je i opet zamijenila »Preporodov« tradicionalni pjevački zbor. Dakako da desetak mladih ljudi

ne mogu uz sve napore dati ono što može stotinjak iskusnih dugoselskih pjevača, koji još uvijek nisu aktivni: kao da se boje obveza koje su ranije nosili na svojim leđima. No budimo strpljivi!

Međutim, Sergej Foretić, kao iskusni operni pjevač i muzički pedagog, pokazao je da upornim radom mogu pojedinoj postići i ono čemu se na početku možda nisu ni sami nadali. Najljepši primjer je Marijan Bokun, a da i ne spominjem već dobro poznate naše pjevače Višnju Pavlović i Stjepana Srpaka.

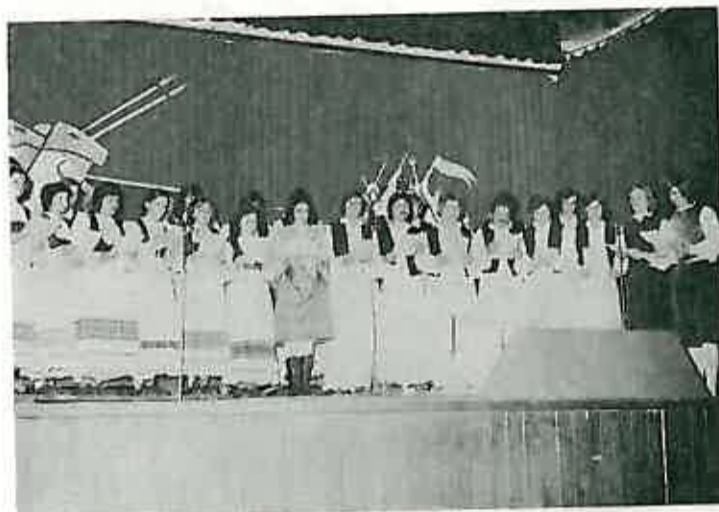
»Folklorasi« su pod rukovodstvom Bogomira Božikovića izveli autohtone zagorske plesove. Samo, ta je grupa radila u dvostrukom broju, a nastupili su samo oni koji prema društvu osjećaju odgovornost. Oni pak kojima taj osjećaj manjka, bili su »spriječeni« baš onda kad su bili najpotrebniji. Tih pojava bilo je i u solističkoj grupi.

Sam datum izvođenja bio je, istina, ozbiljna poteškoća za izvođače, većinom đake i studente, i tu ima mjesta prigovoru rukovodstvu društva »Preporod«.

Za sve žrtve izvođača i organizatora najljepša je na-

grada posjet građana. Onima koji su, umorni od rada po poljima, bili nesposobni da dođu na ovu svečanost izostanak bi se morao ispričati. Onima pak koji od 60 istaknutih plakata nisu baš ni jedan zapazili, kao i onima koji su ovoj akademiji pretpostavili prijenos utakmice na televiziji i slično — ne može se naći isprika. A da je i Matija Gubec mogao baciti pogled u dvoranu, vjerojatno bi se sjetio »Šime Drmačića«!

Belzar Božiković

Omladinci »Preporoda« izvode Krležin recital

Tragom partizanskih odreda

Kao nagrada za odličan uspjeh, nastava nam je završila sedam dana ranije. No, još veće veselje pričinjavalo nam je izlet tragom partizan-

skih odreda.

Svanulo je sunčano nedjeljno jutro. Žurim prema školi gdje su već čekali moji drugovi. Stigao je autobus. Kre-

nuli smo. Iako smo mnogo puta razgovarali o borbi, u nama je raslo neko potajno uzbuđenje. Znali smo da ćemo saznati nešto više o borbama u našem zavičaju i nakon toga izleta još više cijeliti slobodu.

Dugo Selo je ostajalo iza nas. Redala su se mala sela, ali od velikog značaja. Posjetili smo Oborovu, Preseku, Lonjski most, Prečec, Jezevo, Leprovicu. U svakom mjestu dočekao nas je topao osmi-jeh preživjelih boraca i mješ-tana koji su htjeli da nam što vjernije prikažu tegobe rata, glad, izmorenost, mučenja i sva zla koja su pratila naše borbe. Bili smo zadržani slogom, odlučnošću i hrabrošću tih ljudi. Najviše nas je potresao broj poginulih. Oni su svojim životima izvojevali slobodu u kojoj mi danas uživamo.

Stari borci pričali su nam o bratstvu i jedinstvu koje je zavladao našim krajevima, o pokojnim drugovima, a sve to potvrđivale su suze u njihovim očima. U borbi nije bilo vremena za suze, trebalo se boriti, sukobljavati s nepravdom, ali najviše se ginulo.

Nakon razgovora koji je u nama stvorio sliku rata položili smo cvijeće na grobnicu palih boraca u Oborovu. Posjetili smo i zanimljivu izložbu, pretežno učeničkih radova.

Puni dojmova i novih spoznaja vratili smo se u Dugo Selo.

Ksenija Ambrović, VIIc
Osnovna škola
»Stjepan Bobinec-Šumski«
Dugo Selo

1500 dobrovoljnih sati mještana Prozorja

Mještani Mjesne zajednice sela Prozorje iskoristili su blago zimsko vrijeme za razgrtanje kamena i uređenje neasfaltiranih putova, te iskop putnih jaraka.

Građani su uložili 1500 radnih sati dobrovoljnog rada. Na poziv Savjeta Mjesne zajednice odazvao se velik broj mještana, kao što se i vidi na fotografiji.

Fotografija i tekst:
MIJO FERENČEK

Udruženi Prozorci uređuju putove

MJESNI ODBOR DRUŠTVA
»NAŠA DJECA«
DUGO SELO

O B A V I J E S T

O SMJENAMA

U LJETOVALIŠTU U VELOM LOŠINJU

- I. smjena polazi 1. 7. 1974. u 7,00 sati ispred Osnovne škole Dugo Selo vraća se 16. 7. 1974. oko 22,00 sati
- II. smjena polazi 16. 7. 1974. u 5,00 sati ispred Osnovne škole Dugo Selo vraća se 31. 7. 1974. oko 22,00 sati
- III. smjena polazi 31. 7. 1974. u 5,00 sati ispred Osnovne škole Dugo Selo vraća se 15. 8. 1974. u 22,00 sati
- IV. smjena polazi 15. 8. 1974. u 5,00 sati ispred Osnovne škole Dugo Selo vraća se 30. 8. 1974. u 22,00 sati

UPRAVNI ODBOR

Narodno sveučilište Dugo Selo
Bobinčeva 15/I, telefon 72-319

O G L A S

Zbirka posvećena oborovskoj bici otvorena je svaki četvrtak od 17 do 19,30 sati.

Muzejska zbirka posjeduje arhivske i foto materijale vezane uz oborovsku bitku, a otvorena je u povodu proslave 30. obljetnice. Zbirka je postavljena u školskoj zgradi u Oborovu.

SLIKA 1.

Foto reportaža Ivce Crnića i zabilješka (jednog od sudionika) Nenada Paniana, o utrci »Brzina ali oprez«, pod pokroviteljstvom »Večernjeg lista«

SLIKA 2.

Prvaci i u Zagrebu

U Dugom Selu, kao što smo već pisali, održane su 12. svibnja utrke pionira »Brzina ali oprez«, pod pokroviteljstvom »Večernjeg lista« iz Zagreba. Najbolje plasirani sudjelovali su na završnom natjecanju 25. svibnja u Zagrebu i vozili su oko zgrade Hrvatskog narodnog kazališta.

Najbolje su se plasirali Suzana Pavlović (na koturaljkama) i Josip Klečar (na romobilu), koji su u svojim kategorijama zauzeli prva mjesta — rekao nam je predsjednik sportske komisije Auto-moto društva iz Dugog Sela, Željko Lojna. Odlazak pionira u Zagreb novčano je pomogao dugoselski »Kograp«, komunalno i građevno poduzeće.

Tako se obistinilo ono o čemu smo pisali u prošlom broju »DUGOSELJSKE KRONIKE«. Mali Dugoselčani bili su »strah i trepet« zagrebačkih natjecanja u kojem su sudjelovali pioniri — predstavnici oko 40 gradova iz Hrvatske.

Kako smo obaviješteni, rad s pionirima, treninzi za buduća natjecanja, nastaviti će se i ubuduće u sklopu AMD Dugo Selo. Ovom prigodom objavljujemo foto-reportažu Ivce Crnića o dugoselskim polufinalnim natjecanjima, održanih 12. svibnja. Pročitajte i bilješku koju je za naš list napisao Nenad Panian,

učenic Osnovne škole »Stjepan Bobinec-Šumski« iz Dugog Sela, jedan od sudionika spomenute utrke.

Na slici 1: Kolonu biciklista — natjecatelja predvodio je i žuti »fićo« s amblemom AMSJ.

Na slici 2: Povorka mališana, sudionika trke, krenula je veselo mašući »Večernjakovim« zastavicama ispred dugoselske Osnovne škole.

Na slikama 3, 4 i 5: Na startu je bilo »vruće« i za one koji su se »koturali«, i za one na biciklima, a jasno i za — romobiliste!

Na slici 6: Pobjednici su poznati, sad se još samo mora obaviti podjela vrijednih nagrada. Kamera Josipa Manolčića »škljocnula« je u trenutku kad je predstavnik pokrovitelja, novinar »Večernjeg lista« Ivica Crnić predao poklon — knjigu Mate Lovraka »Neprijatelj br. 1« dugoselskom i zagrebačkom prvaku — Josipu Klečaru.

SLIKA 3.

SLIKA 4.

SLIKA 6.

Brzina ali oprez!

Bilo je to u nedjelju, 12. svibnja ove godine. To su bile trke u kojima su sudjelovali dječaci i djevojčice, učenici od prvih do četvrtih razreda, koji su vozili na koturaljkama, romobilima i biciklima. Prije glavne utrke nekoliko puta su bile vježbe.

Na sam dan utrke svi sudionici su se sastali u dvorištu škole. Tu smo dobili zastavice »Večernjeg lista« i u koloni po dvojica na biciklima krenuli smo u pratnji nekoliko automobila i prometne milicije prema željezničkoj stanici. Tamo su se održavale trke. Kada smo stigli na mjesto, svi smo se odmah okupili na startu. Čekali smo nestrpljivo svaki svoj red za start.

Prvi su sa starta krenuli dječaci i djevojčice prvog razreda na koturaljkama. Uzbudjenje na startu je postalo veće. I tako su se svi redali, sve dok na red nisu došli i biciklisti. Do tada je bilo pobjednika, a i padova, kao i suza onih koji su bili pobijeđeni.

Krenula je sa starta i prva grupa biciklista. U meni je poraslo uzbuđenje. Uskoro će i na mene doći red. Kako ću ja proći? Bile su dvije grupe trećih razreda, gdje sam trebao i ja voziti. Raspoređen sam u drugu grupu, s tri dječaka, moja vršnjaka.

Stali smo na start. Starter je dao znak. Krenuli smo. Brzina se povećala kao i želja da budem prvi u svojoj grupi. To

se i ostvarilo. Sada sam bio još više uzbuđen, jer sam morao još jednom voziti s prvaci. Je li ću uspjeti? Je li su oni brži od mene?

Stao sam po drugi put na start. Krenuli smo. Malo sam zaostao. Sa strane sam čuo bodrenje. Među glasovima sam prepoznao i glas moje majke. To mi je dalo još više snage da požurim. Odjednom sam opazio da ispred mene nema ni jednog vozača. Vozio sam skoro bez daha. Pred ciljem novo bodrenje dalo mi

Mini revija u školi

Da ste kojim slučajem 13. lipnja svratili u Osnovnu školu »Stjepan Bobinec-Šumski« u Dugom Selu, vjerujem da biste ostali iznenađeni. Zidovi hodnika bili su ukrašeni krojevima od papira i platna, priborom za šivanje i ručnim radovima. Sredinom hodnika postavljene su bile klupe, improvizirana pista kojom su prolazile učenice VI, VII i VIII. razreda odjevene u hlače, tunike, suknje i bluzice koje su same napravile uz pomoć i veliko zalaganje drugarice nastavnice Vahide Božiković.

Hodnik je bio pretrpan radoznalim učenicima koji su očekujući početak mini-revije nestrpljivo čavrljali. I drugi nastavnici su ovdje.

Počelo je. Buran pljesak odjeknuo je hodnikom kad je prva učenica, doduše malo stidljivo, stupila na pistu. Lijepa široka tunika od laganog platna isticala je njezinu mladenačku figuru.

Učenica za učenicom dolazile su i silazile sa piste, dok su ih gledatelji neumorno pratili aplauzom. Bilo je tu tunika, hlača i suknji koje su same izradile. To su prvi pokušaji i rezultati mladih krojačica.

S velikim strpljenjem drugarica Božiković otkrivala nam je tajne krojenja i šivanja. Zahvaljujući njoj naučile smo raditi krojeve, šivati strojem, izrađivati šavove, vesti i još mnogo toga.

Radi velike zainteresiranosti za šivanje i krojenje odlučeno je da se slijedeće školske godine organizira slobodna aktivnost u kojoj bi učile šivati i krojiti. Smatram da je to vrlo korisno i da će nam to trebati u životu.

Tako je organizirana još jedna korisna akcija kojom se naša škola može ponositi.

Željka Vendl, VIIA
Osnovna škola
»Stjepan Bobinec-Šumski«
Dugo Selo

SLIKA 5.

Nastupali smo u Lupoglavu i Štakorovcu...

Jedne subote i nedjelje prošloga mjeseca autobusi prepuni dječke pjesme, glazbe i šatora, krenuli su u Lupoglav i Štakorovec.

Oduševljenju nije bilo kraja.

U Lupoglavu nas je dočekala veoma prostrana, nova dvorana s velikom i vrlo lijepom pozornicom. Već smo na njoj vidjeli naš »ciganski tabor« i znali smo da će program uspjeti.

Čekajući publiku ugodno smo se zabavili plešući uz lupoglavsku glazbu. Polke, drmeši, veselje i oznojena lica. Bili smo počašćeni i ukusnim sendvičima.

Program je bio vrlo uspješan i bilo nam je, svima prisutnima, žao što je dvorana zjapila prazninom.

Nedjelja, Štakorovac, polak u 19 sati i samo jedan

autobus. Jedan ali vrijedan, kažemo sami sebi. Opet pjesma, smijeh, glazba, galama i evo nas u Štakorovcu. Na veliko oduševljenje svih nas, publika je došla pola sata prije programa. Bili smo zadivljeni urednošću i uređenjem male pozornice. Po zidovima su se širile bogato plisirane narodne nošnje, šareni prekrivači i ručnici. Osjećali smo se kao u malom etnografskom muzeju. Brzo smo se snašli i počele su pripreme. Došle su i drugarice aktivistkinje da nam budu prve prurci ako treba.

Program je bio dobar i sve je glatko teklo. Svatko se trudio da najbolje izvede svoju točku i da se svojim udjelom zahvali publici na srdačnom aplauzu. S nama je na put išao i drug direktor, te drugarice: Marica Kos, Božena Kralj, Stefica Popoviček i

Slavko Slavinić. Oni nisu žalili truda i vremena da nam za tjedan dana prije programa skupe oko 300 lisuća starih dinara. Taj novac je namijenjen za nabavku materijala za izradu narodnih nošnji, kako ne bi bili prisiljeni da dajemo velike sume novca za posuđivanje nošnji iz Zagreba.

Ovim se još jednom puno zahvaljujemo organizatorima prodaje karata, kao i građanima Štakorovca i Lupoglava koji su nam svojim priložima pomogli da izvršimo ono što smo naumili: imati vlastitu garderobu za naše ansamble.

Obećajemo da ćemo drugi put biti još bolji.

Učenci Osnovne škole
»Stjepan Bobinec Šumski«
Dugo Selo

Svečani mimohod »folklorša« kroz selo djelovao je impozantno

„Dajmo krv - spasimo život“

580 GRAĐANA DOBROVOLJNO JE IZJAVILO »DA«, SA ŽELJOM DA POKLONE SVOJU KRV I SPASE ŽIVOT POZNATOG I NEPOZNATOG ČOVJEKA.

U svim zemljama svijeta ove godine održavao se TJEDAN CRVENOG KRIŽA pod geslom »DAJMO KRV — SPASIMO ŽIVOT«. Pod tim geslom, stotine tisuća aktivista Crvenog križa na cijelom svijetu prihvatilo je zadatak da u tom tjednu prikupi što veći broj osoba koje žele pokloniti svoju krv.

Na području dugoselske općine 580 osoba priključilo se armiji plemenitih i humanih ljudi dobre volje, sa željom da svojom poklonjenom krvlju spase život bolesnog ili nesrećenog čovjeka. Je li se može nešto uzvišenije i plemenitije učiniti nego pokloniti dio sebe, svoju krv i spasiti život čovjeka, spasiti život koji je dragocjniji za svakoga pojedinca, za njegove najmilije i najbliže, za njegovu porodicu, za cijelu društvenu zajednicu.

Crveni križ zahvaljuje i ovom prigodom svim građanima na području naše općine, koji su pod svoj krov primili aktiviste sudionike akcije, strpljivo ih saslušali i prema vlastitom nahodjenju, dobroj volji, mogućnostima zdravstvenog stanja, dali izjavu s pozitivnim ili negativnim rezultatom.

Općinski odbor Crvenog križa Dugo Selo ovim putem upućuje VELIKO HVALA svim građanima na području naše općine koji su svojom izjavom »DA« spremni da se odazovu na poziv Crvenog križa i poklone svoju krv. Dragi građani, još jednom Vam se zahvaljujemo na vašoj dobroj volji i posebno pozdravljamo vašu plemenitu i humanu odluku.

Nekoliko stotina aktivista Crvenog križa, uz pomoć Aktiva žena i učenika naših škola, poklonilo je svoje slobodno vrijeme i s puno dobre volje i člana savjesno i uspješno izvršilo prihvaćeni zadatak. Aktivistima Crvenog križa, Općinskoj konferenciji za društvenu aktivnost žena, aktivista žena, nastavnica i učenicima škola iz Dugog Sela i Rugvice, kao i svima koji su na bilo koji način sudjelovali i pomogli provođenje ove humane akcije — HVALA za sve učinjeno.

Mislim da bi na ovom mjestu bilo potrebno napomenu-

ti da aktivisti uz sve svoje napore i žrtve, ipak ne bi trebali i smjeli doživljavati na terenu da s mnogo strpljenja i pristojnosti moraju slušati pojedina (na sreću samo pojedina) gundala, koji bez imalo promišljenosti i pristojnosti govore bez veze samo da govore i stavljaju ruglu i davatelje i aktiviste. Molim sve takve (na sreću, pojedince) da se preispitaju i dobro promisle: Je li bi u slučaju nesreće za spas vlastitog života željeli primiti krv? Čime ga inače može liječnik spasiti, ako je potrebna krv, a krvi nema, jer se krv jedino dobiva samo od dobrovoljnih davalaca krvi.

U ovoj akciji, prilikom obilaska terena, građani vjernici jedne vjere izjavili su da prema »zakonu« (bibliji) svoje vjere ne smiju u slučaju potrebe za spas vlastitog života primiti krv, a ne smiju je u slučaju potrebe ni pokloniti da spase život bolesnog ili nesrećenog čovjeka za kojega je jedini spasonosni lijek — krv. U redu je da čovjek vjeruje ako on to želi, u redu je da

ispovijeda onu vjeru koju on želi. U našoj zemlji sloboda vjeroispovijesti Ustavom je zagarantirana i to je u redu, ali nikako nije u redu da zakon, biblija ili pravilnik bilo koje vjeroispovijesti ili organizacije zabranjuje ono ljudsko, najhumanije i najplemenitije, da pokloni svoju vlastitu krv da spasi život, život čovjeka, ili da primi poklonjenu krv da spasi vlastiti život. Danas u cijelom svijetu, pa i u našoj zemlji, suvremena proizvodnja teži proizvesti što više stvari da olakša i uljepša život čovjeka, suvremena medicina ulaže ogromne napore i koraca naprijed s ciljem da održi i očuva zdravlje čovjeka. Jer zadovoljan i zdrav narod je snaga države, a mi ga radi ne znam čega nećemo spasiti ili i sami nećemo primiti pomoć.

Svaki anketirani građanin koji se izjasnio da želi pokloniti svoju krv bit će pozivom obaviješten o dolasku ekipe za transfuziju krvi iz Zagreba. Radi velikog odziva građana koji su spremni pokloniti svoju krv nećemo biti u mogućnosti da sve pozovemo na jedan termin davanja krvi, jer ekipa nije u mogućnosti da obradi tako veliki broj davatelja u jednom danu. Termin davanja, kao i broj davanja u jednom danu, dogovorit ćemo sa Zavodom za transfuziju krvi iz Zagreba i pozivom pozivati prijavljene davatelje na određeno mjesto i vrijeme davanja.

I. Cobović

Nastup »folklorša« iz Dugog Sela na otvorenoj sceni pozdravljen je dugotrajnim aplauzom

Dvorana u Štakorovcu bila je bogato ukrašena narodnim nošnjama i vezovima

U seoskom ambijentu lijepo su se uklopile živopisne narodne nošnje izvođača

U Štakorovcu je mlade folklorše pozdravio velik broj mještana

Nagrađeni odlični učenici

S obzirom na to da se približio konac školske godine i da je priličan broj učenika već sada postigao odličan uspjeh, Nastavničko vijeće Osnovne škole »Stjepan Bobinec Šumski« u Dugom Selu je 8. lipnja donijelo odluku da se ti učenici nagrade povećanjem ljetnih praznika za 6 radnih dana.

Odličan uspjeh i spomenutu nagradu postigli su sljedeći učenici:

1. PODRUČNA ŠKOLA BOŽJAKOVINA

I. razred	7. Siniša Rajić
1. Željko Bednjanec	8. Damir Todorić
2. Mirjana Divjak	9. Kristinka Varga
3. Ksenija Kos	10. Tomislav Vergoč
4. Brankica Kranjčević	
5. Zoran Mikulić	
6. Slavica Novokmet	
7. Bruno Občević	
8. Predrag Prelec	
9. Nevenko Rodić	
10. Sonja Todorić	
11. Dubravka Vučilovski	
12. Željko Čorluka	

II. razred

- Krešo Kralj
- Mladen Krvarić
- Ivica Marinić
- Marina Njogoč
- Nada Prelec
- Jadranka Pintarić

2. PODRUČNA ŠKOLA LUPOGLAV

I. razred	5. Stefica Šalčec
1. Željka Bertović	
2. Gordana Crnković	
3. Željko Piščenc	
4. Damir Remenar	
5. Zrinko Zvrhek	

II. razred

- Anđelko Gajski
- Dragomir Jaić
- Vesna Harabajsa
- Božica Matujec

3. MATIČNA ŠKOLA DUGO SELO

Ia razred	2. Jasna Dežić
1. Radmila Bebek	3. Dražen Jelenić
2. Krunoslav Kaurić	4. Jadranka Keles
3. Stefica Kučić	5. Janja Mamić
4. Aleksandra Milošević	6. Krešo Kralj
5. Branka Peršić	7. Suzana Pavlović
6. Sanja Rosić	8. Mladen Srečić

Ib razred

- Dejana Borota

- Radmila Tomić
- Željko Štagl

Sud — na izletu

U našim radnim kolektivima dosta se pažnje posvećuje rekreaciji i odmoru zaposlenih. Tako su i zaposleni u Općinskom sudu u Dugom Selu, iskoristili dan kad ne rade, i u subotu 1. lipnja 1974. posjetili Otočec na Krki, Kostanjevicu i Mokrice, te se zadržali na objedu u Bregani. Članovi kolektiva razgledali su stare dvorce u Otočcu i Mokricama, posjetili su prekrasnu Kostanjevečku šumu i stalnu izložbu skulptura na otvorenom »Forma viva« u Kostanjevici. Iako je kiša pijuštala — kažu — bilo je lijepo.

Za uspomenu foto-reporter RUDA ZAGOREC snimio ih je kod jedne od skulptura izloženih u Kostanjevici. S lijeva na desno: Dragica Lovriš, Ivica Crnić, Božena Mikšić, Barica Penić, Anica Milković, dr Juraj Jurjević, odvjetnik, Tahira Vrhovnik, Ljerka Rakić, Nada Zagorec, Marija Grgić, Antun Šodec i Željko Lojna.

Ic razred

- Gordan Bajtek
- Dean Bertak
- Ivica Čačko
- Mirjana Dubenik
- Zvonimir Ivak
- Peggy Jakić
- Ivica Kinder
- Jasna Loborec
- Tanja Pavlič
- Vladan Stanković
- Sofija Štefanac
- Svjatlana Živković
- Krešo Madjer

Id razred

- Ifimija Basarab
- Ksenija Copic
- Ljiljana Kandić
- Josip Klečar
- Silvio Lukinac
- Željka Matak
- Dunja Merhaut
- Dean Novački
- Dijana Stevanović
- Sven Tuteković
- Boris Vrhovnik

Iia razred

- Ana Ivakić
- Miroslav Kičić
- Božidar Klarić
- Karmen Sedlar
- Rade Stojković
- Saša Žikić

Iib razred

- Đurđica Bogdan-Pavek
- Stefica Kulaš
- Suzana Miletić
- Radomir Milošević
- Darko Vučetić

Iic razred

- Nataša Bakarić
- Irina Bilalović
- Željko Mraović
- Nevenka Radulović
- Nedjeljko Zarić

Iid razred

- Silvija Arko
- Dražan Bajt
- Neno Haleuš
- Jadranka Mesić
- Mladen Puhar
- Medina Salihodžić
- Marin Šarec
- Ljerka Todorić
- Neno Matijaš
- Damir Subić

Iiia razred

- Mladen Bertak
- Ankica Habeković
- Ljubomir Makovica
- Miljenko Rakić
- Milenko Sparavec

Iiib razred

- Mirjana Đurašin
- Josip Hrcet
- Neven Ivak
- Dragutin Jakić
- Dinko Kulaš
- Zoran Mihić
- Nenad Panian
- Lidija Puzak
- Ljerka Sertić
- Ksenija Šrajber

IIIc razred

- Kristina Koščec
- Predrag Milivojević
- Ranko Njegovan
- Siniša Paruž
- Željka Premužak
- Đurđica Rendulić
- Mario Vinko
- Snježana Pavlović

IVa razred

- Ines Cindrić
- Maja Klemen
- Goran Novaković
- Milivoj Relić
- Mirella Subotić
- Biljana Živković

IVb razred

- Nebojša Bičanin
- Željko Jović
- Danica Jug
- Dražan Pekera
- Snježana Hrcet
- Ljiljana Žgela
- Marijan Klarić

IVc razred

- Jasna Bogović
- Ivančica Horvatić
- Ljiljana Muškon
- Verica Panian
- Radmila Ribar
- Ljiljana Šešet
- Mladen Vabec
- Vlado Zagorec

Va razred

- Dubravka Combaj
- Davor Ivaniček
- Ljiljana Šodec
- Ivan Vladić
- Sanda Srdinić

Vb razred

- Robert Carić
- Željko Ivaniček
- Damirka Jambrečec Kraji-
na
- Gordana Margetić

Vc razred

- Boris Hrcet
- Vesna Krapec
- Ljiljana Topol
- Gordana Županić

Vd razred

- Ksenija Pekvarić
- Anica Ravenščak
- Dubravka Novačić
- Milica Tihek

Ve razred

- Snježana Bunjevac
- Marjana Bogdan Pavek
- Svjatlana Sladaković
- Ljiljana Vučić

Via razred

- Ljiljana Babić
- Nedjeljka Jambrečec
- Zvonko Pokas
- Maja Todorić

Vib razred

- Ranka Dvanajščak
- Dražanka Makovica

VIc razred

- Branka Danonić
- Robert Karagocević
- Mile Ivanda
- Zoran Novaković

VId razred

- Vesna Grižinovec
- Zlatica Horvat
- Jasminka Pavlović
- Vesna Sever

VIIa razred

- Mladen Đurašin
- Zoran Ivančević
- Željka Vendl
- Vesna Vladić

VIIb razred

- Vesna Balog
- Borka Gotal
- Željko Kosak
- Ivica Krivak
- Zlatica Šladarec
- Maja Stefanović
- Dragica Zrilić

VIIc razred

- Ksenija Ambriović

VIIId razred

- Krešimir Copic
- Darko Hrdan
- Ankica Pašić
- Zlata Pokas
- Jasna Ratkajec

VIIIa razred

- Kapitan Darko
- Jasna Novosel

VIIIb razred

- Gordana Glavač
- Damir Hertl
- Anita Karoglan
- Zdravko Pekera
- Tatjana Manoić
- Jasna Kokot
- Slavica Jović

VIIIc razred

- Dijana Vajzović
- Zganjer Verica

VIIIId razred

- Ivanka Gavranović
- Davor Jonjić
- Miro Krčmar
- Edmond Miletić
- Nenad Plašić
- Ratimir Šum

Svim navedenim učenicima u ime Nastavničkog vijeća i u svoja ime čestitam na postignutom uspjehu i želim sretno ljetne praznike.

Direktor škole:
Ivan Krmpotić

IN MEMORIAM

Dana 25. VI. 1974. navršavaju se tri godine, duge kao tri stoljeća od smrti naše mile majčice

MARIJE KEBER r. ROBIĆ prosvjetnog radnika

Draga majko, prestalo je kucati tvoje plemenito srce u četrdesetčetvrttoj godini života. Prerano si nas napustila i prerano su se zaklopile tvoje blage oči. Majčice mila, tebi više povratka nema, ostaje nam samo uspomena.

Tvoj tih dom cvijećem kitimo i suzama zaljevamo. Puno hvala svima koji te se sjećaju i donose pokoji cvjetak na tvoj hladan grob.

Ožalošćene obitelji
Keber i Robić

ZNAČAJNI JUBILEJ HRVATSKE KULTURE

30-godišnjica Prvog kongresa kulturnih radnika Hrvatske

U cijeloj Hrvatskoj se obavljaju opsežne pripreme za proslavu značajnog jubileja, 30-godišnjice Prvog kongresa kulturnih radnika Hrvatske. Republička konferencija Socijalističkog saveza radnog naroda Hrvatske imenovala je poseban odbor koji se brine o pripremama. Na čelu odbora je drug Mirko Božić, književnik i potpredsjednik Sabora Socijalističke Republike Hrvatske. Osim republičkog odbora izabrani su i odbori u svim regijama Hrvatske, kao i u pojedinim komunama, pa su već stvoreni programi proslave ovog značajnog kulturnog jubileja.

Kako je održan Kongres kulturnih radnika — partizana

Usred porobljene Europe, dok je Hitlerova Njemačka još uvijek bila snažna, odigrao se 25., 26. i 27. lipnja 1944. godine događaj od velikog kulturnog značaja za cijelu Jugoslaviju.

Ovaj izvanredan događaj odigrao se svega pedeset kilometara od njemačkog jakog garnizona u Karlovcu, oko sedamdeset kilometara od samog Zagreba, prepunog njemačke vojske, aviona, tenkova i drugog naoružanja. U lijepom malom kupališnom mjestu Topuskom na Kordunu okupili su se jedne ljetne noći književnici, umjetnici, slikari i kipari, glumci, režiseri, muzičari, znanstvenici, prosvjetni radnici, novinari i publicisti, njih vrlo značajan broj, u atmosferi teške borbe. Vijećali su o budućnosti, o značajnim kulturnim manifestacijama, o daljnjem nastavku revolucije i nakon pobjede.

Sazivački odbor za kongres komu je na čelu bio jedan od najpoznatijih hrvatskih i jugoslavenskih književnika, Vladimir Nator, još u ranoj prošlosti 1944. godine objavio je javni proglas svim kulturnim radnicima u Hrvatskoj i pozvao ih na kongres, bez navođenja mjesta održavanja.

U proglasu koji je potpisalo više od 20 najuglednijih kulturnih i javnih radnika Hrvatske, među njima uz Vladimira Nazora i kipari Antun Augustinčić i Vanja Radauš, glumac Vjekoslav Afrić, slikari Marijan Detoni i Đuro Tiliak, književnici Joža Horvat i Jure Kaštelan, kompozitor Ivo Tijardović i drugi javni radnici, između ostalog se kaže:

«Svjedoci smo gigantske borbe što je ne pamti svijet. U krvavom rvanju odlučuje se sudbina naša i budućih naraštaja. Poraz koji nam je spremao Hitler obnovio bi mračnu prošlost bespravljama, inkvizicijama i lomačama, a pobjeda će ostvariti svijetlu budućnost u kojoj će slobodoljubivi narodi visoko uzdignuti lik čovjeka, a neputane stvaralačke snage oduhoviti život ljudi plemenitim osjećajem rada, slobode i bratstva.»

U proglasu je naveden i program proslave — svečani dio kongresa, referati s područja umjetnosti i iz oblasti nauka, zatim referati publicista i javnih radnika, te umjetničke izložbe, kazališne priredbe i literarne večeri.

Ovaj kongres je održan na oslobođenom teritoriju Hrvatske, noću u dvorani a danju u šumi blizu Topuskog na Kordunu.

Iako su neprijateljski garnizoni bili dosta blizu u Zagrebu, Karlovcu, Petrinji, Bihaću, Gospiću i Ogulinu, nekoliko snažnih divizija narodno oslobodilačke vojske čuvalo je oslobođeno područje Korduna, Banije, Pukopljaja, Cazinske krajine i Like, a usred tog teritorija skupili su se iz svih krajeva Hrvatske ugledni javni radnici na svoj kongres. Iz Bosne su sti-

gli sudionici kongresa, predstavnici AVNOJ-a — Moša Pijade, dr. Ivan Ribar, predsjednik AVNOJ-a, potpredsjednik AVNOJ-a Marko Vujačić i Jože Rus, član Izvršnog odbora Osvobodilne fronte Slovenije. Kongresu je u svečanom dijelu prisustvovalo cijelo političko rukovodstvo Hrvatske, kao i predstavnici inozemnih misija pri Glavnom štabu narodnooslobodilačke vojske Hrvatske, kao i predstavnici vojnih jedinica iz Hrvatske.

Za tri dana vijećanja kongresa sudionici su stvorili opsežan program kulturne djelatnosti u Hrvatskoj, ne samo u toku rata, nego i za poslijeratno razdoblje. I ideje izražene na tom kongresu i tada usvojene rezolucije provode se i provodene su u život u toku rata, kao i u poslijeratnom razdoblju revolucionarnih zbivanja u Hrvatskoj, učvršćujući pobjedu ideja revolucije.

Stvoren je program proslave značajnog jubileja

Odbor za obilježavanje 30-godišnjice Prvog kongresa kulturnih radnika Hrvatske, na nekoliko svojih sjednica stvorio je okvirni program proslave, pored programa koje stvaraju regionalni i općinski odbori za proslavu. Tako će se ove godine odigrati mnogi kulturni događaji u Hrvatskoj u znaku ovog jubileja. Predviđene su priredbe širom Republike, kao i svečane akademije u Zagrebu i Topuskom u mjesecu lipnju 1974. godine. Isto tako predviđeni su znanstveni skupovi koji će obraditi kulturne djelatnosti u ratu i nakon revolucije. Nekoliko izdanja knjiga obilježiti će ovaj značajan jubilej. Među njima je jedna monografija o kulturnom razvoju u Hrvatskoj, sabrana djela Vladimira Nazora i Ivana Gorana Kovačića, kao i nastavak izdanja djela Augusta Cesarca. Priredit će se i izložba dokumenata o kulturnom životu u narodnooslobodilačkoj borbi u Hrvatskoj, a bit će snimljen i jedan dokumentarni film.

NAPOMENA:

Na zahtjev Odbora za obilježavanje 30-godišnjice Prvog kongresa kulturnih radnika Hrvatske bili smo dužni objaviti ove informacije u našem listu tako da to i činimo u ovom broju.

UREDNIK

Zašto na dva kolosijeka?

U posljednjih je par godina bilo prilike, više nego jednom, da u »Dugoselskoj kronici« čitamo o aktiviranju dugoselske omladine, među ostalim i na kulturno-umjetničkom polju. Koliko je poznato piscu ovog napisa, ostalo je sve uglavnom na planovima i zaključcima.

Jedine koje aktivno djeluju, to su folklorna i pjevačka sekcija KPD »PREPOROD«. U posljednjih par godina, osim dviju priredaba većeg razmjera »Od ravne Slavonije do plavog Jadrana« (s gostovanjem u Vrbovcu), zatim »Operetno veče«, s glazbeno-scenskim fragmentima održan je čitav niz akademija, bilo samostalnih, bilo u sklopu s JNA ili Osnovnom školom »Stjepan Bobinec-Šumski«, i to za Dan Republike, 8. mart, 1. maj itd. Također i pojedini članovi društva nastupaju povremeno u sklopu drugih kult. umjet. priredaba (Dan škole u Rugvici), Kviz znanja u D. Selu itd.

I u jednoj »Dugoselskoj kronici« ponovo čitamo pod naslovom »OMLADINCIMA JE DOSTA MIROVANJA« da se, među ostalim, omladina aktivira i na kulturno-zabavnom polju. Samo je to ovaj put ograničeno na područje Novog naselja.

Ovakvu inicijativu bezuvjetno treba pozdraviti jer je možda u malo kojemu mjestu omladina toliko pasivna i nezainteresirana za rad na kult. umjet. polju kao u Dugom Selu. (Opetujemo, s iznimkom onog dijela omladine okupljene u KPD »Preporod«).

Međutim, postavlja se pitanje: da li je to eventualno aktiviranje omladine na području Novog naselja baš najsmiselnije rješenje za opći interes (na spomenutim poljima rada) Dugog Sela? Nije li možda D. Selo premalo mjesto da osniva više takvih grupa s istom svrhom, a najmanje pak u onim područjima koja se nalaze u centru mjesta? To bi došlo kao »dvostruki kolosijek u istom pravcu«.

Mora se istaknuti slijedeće:

1) KPD »PREPOROD« ima svoju veliku dvoranu za priredbe, i to, doduše skromnom, ali pristojno opremljenom pozornicom (razna osvjetljenja, kulise, ozvučenja i sl.), zatim garderobu za izvođače programa.

2) Ima i posebnu prostranu sobu za probe, i to s klavir. Jedan iole ozbiljniji rad bez klavira na polju glazbe, i to posebno vokalne, ne može se niti zamisliti.

3) KPD ima, kako smo već spomenuli, stanoviti broj folkloriša i pjevača, koji stalno vježbaju (svima je poznato u D. Selu da su najkvalitetniji pjevači u D. S. upravo članovi vokalne solističke sekcije društva). Jednako je to i s najkvalitetnijim folklorišima. Ako momentalno druge sekcije i ne rade, još uvijek ima izvrsnih članova dramske sekcije, a i tamburaškog orkestra.

Ne bi li možda stoga bilo kudikamo bolje i korisnije, i za omladinu i za samo mjesto, kada bi svi bili okupljeni zajedno, a kako smo gore naveli ne bi li za to bio najprikladniji »Preporod«? Folklorna bi se sekcija povećala, formirao bi se pjevački zbor, među kojima bi se možda našao i neki kvalitetniji glas koji bi se u solističkoj grupi mogao posebno kultivirati. Aktivirala bi se i dramska sekcija, kao i tamburaški orkestar, a eventualno formirao i jedan instrumentalni sastav za suvremeniju glazbu.

Bez obzira tko bi bili novi stručni rukovodioci za pojedine sekcije, nužno bi bilo da se s tim radom počne još tijekom ove sezone, jer upravo na inicijativu Prosvjetnog sabora Hrvatske, ove će se godine proslaviti 30. jubilej Prvog kongresa kulturnih radnika Hrvatske, održanog u Topuskom 15. VI. 1944. Stoga i spomenuti Sabor poziva sva društva kao i pojedince da se što više aktiviraju na polju kulturno-umjetničkog rada.

Sto se pak tiče sportskih i drugih fiskulturnih aktivnosti koje su jednako potrebne omladini i našem društvu uopće, zar nije zato pogodan »Partizan« i ostala sportska društva, koja sigurno također imaju veće uvjete za rad (rekviziti, igrališta i sl.)?

Radi toga i postoje posebno kulturno-umjetnička, a posebno sportska i fiskulturna društva.

Uz malo dobre volje (naravno, i određena odricanja nedvojbeno je da bi naša omladina našla vremena da se aktivno bavi i fizičkim i kulturno-umjetničkim djelatnostima, a da to ne ide na uštrb redovitog učenja i postizavanja uspjeha u školama.

Sjetimo se samo one poslovice iz Juvenala: »Mens sana in corpore sano« (zdrav duh u zdravom tijelu)!

SERGIJE FORETIĆ

IN MEMORIAM

Dana 12. VI 1974. navršile su se tri godine otkako me je napustilo dragi i voljeni suprug

STJEPAN MEGLIĆ

Predragi moj, voljeni Stjepane, ne mogu se nikako pomiriti sa strašnom istinom, da tebe više nema i da nema tvog toplog zagrljaja i blagog pogleda. Ostaje samo praznina koju nitko i ništa ne može popuniti. Vrijeme prolazi, svaki novi dan je sve težji, bol i tuga ostaju, a utjeha nema.

Ponosna sam što sam te imala, uvijek si sa mnom i u mojem srcu. Obilazim tvoj tih dom, kitim ga cvijećem i zalijevam suzama.

Zahvaljujem svima koji se sjećaju moga dragog i neprežaljenog pokojnika, Stjepana. Hvala svima koji posjećuju njegov dom i kite ga cvijećem.

Uvijek ožalošćena supruga
Dragica

Kino „PREPOROD“

Predstave u 20 sati radnim danom,
a od 16 i 20 nedjeljom i praznicima

3. VII. srijeda	CRNI IZAZOV (američka drama)
6.—7. VII. subota i nedjelja	ZOVU ME ALELUJA (američki vestern)
10. VII. srijeda	ČUDNA ČUDA ČARLIJA ČAPLINA (američka komična priča)
13. i 14. VII. subota i nedjelja	ĐANGO NE ZNA ZA MILOST (američki vestern)
20. i 21. VII. subota i nedjelja	DŽO KID (američki vestern)
24. VII. srijeda	PRELJUB (talijanska melodrama)
27. i 28. VII. subota i nedjelja	KONJANICI (američki avanturistički)
31. VII. srijeda	LJUBAV U BUZUKI RITMU (grčka muzička komedija)

FELJTON

POVODOM 30-OBLJETNICE SLUŽBE DRŽAVNE SIGURNOSTI

U službi domovine i svoga naroda (2)

(Nastavak iz prošlog broja)

Jedan od istaknutih oficira naše obavještajne i kontraobavještajne službe bio je i Slavko Babić iz Brckovljana. On je već od svoje najranije mladosti osjetio svu tegobu i težinu seljačkog života, pa je poslije završetka osnovne škole u Brckovljanima izučio strojobravarstvo u Zagrebu. Još kao mladić družio se s radnicima i intelektualcima državnog dobra u Božjakovini, koji su u velikoj većini pripadali naprednom radničkom pokretu. U tome ilegalnom radu isticali su se Slavko Tedeško iz Brckovljana, zatim student medicine Jostp Juraković, Jaroslav Zima, Savo Flego, ing. Milica Milunović, Martin Škaler, Emil Kopi, dr. Elza Polak i drugi.

Slavko se priključio zagrebačkim radnicima i tamo djelovao kao napredni omladinac. Čitao je naprednu marksističku literaturu, a svoje znanje i ideje širio među omladinom u Brckovljanima. Ostao mi je u živom spomeni kao vojnik revolucije i neustrašivi oficir OZNE, život kojeg se prerano ugasio 1952. godine — u vlastitoj klijeti i u vlastitom vinogradu na brežuljku Jakova, što se u blagim valovima spušta prema Brckovljanima, Gračecu i Prikraju.

Slavko je volio ove blage padine našeg Jakova. Često sam s njim po mrklim i plujnim noćima putovao pješice ovim padinama da bi izvršavali teške i odgovorne zadatke.

Slavko je ilegalno došao iz domobranstva 1942. godine, dovodeći sa sobom i domobranu Luku Jurasu (pukovnik milicije, sada živi u mirovini u Zagrebu). Jedno vrijeme bio je i komandant Posavskog partizanskog odreda. Slavko Babić je odmah uspostavio kontakt s nama u Dugom Selu i tako je u domobranskoj uniformi zajedno s Lukom Jurasom bio prebačen na staju Đuke Kosala u Dugom Selu. Ova staja i drvena kućica još uvijek stoji kao živi spomenici prošlosti, krijući svoje i naše tajne. Tu, u Dugom Selu, kod autobusne stanice ko-

ja se nalazi preko puta milicijske zgrade.

U toj kućici, u onoj zadnjoj sobici u dvorištu, često smo se sastajali još prije revolucije, čitali pjesme i sanjari o našoj ljepšoj budućnosti. Bili smo svjesni da je pred nama rat, da dolazi fašizam i da će mnogi od nas u ovim velikim borbama za slobodu pasti, da će mnogi ostati u sjećanjima i da će mnogi biti zaboravljeni.

Slavko je zajedno s Lukom, dakle, proveo nekoliko dana na toj staji, odakle su bili prebačeni u Preseku, a iz Preseke preko Opatinca sigurnim i stalnim našim vezama na Moslavačku goru i u Mosla-

Piše:

VLADIMIR PERŠIĆ,
bivši kapetan
OZNE

vački odred. Slavko se isticao hrabrošću i kao član specijalne udarne grupe broj 7 u Žutici. Nikada nije padao u razna iskušenja kada smo znali doći, za današnje pojmove, u razne bezizlazne situacije. On se posebno isticao svojim radom na području Posavine i Križa, gdje je imao jaku obavještajnu mrežu. Po oslobođenju zemlje ja sam prešao na rad u UDBU za Hrvatsku, a on za grad Zagreb.

U Brckovljanima smo imali dva vrlo značajna središta za našu djelatnost, za sastanke i primanje izvještaja. Jedan se nalazio u zgradi osnovne škole a drugi u prostorijama zgrade državnog dobra Božjakovine u Jakovu. I jedan vrlo značajan i važan u samoj Božjakovini. U Brckovljanima, u školi, tada su radile kao učiteljice Dragica i Jelica Crnković, a upravitelj je bio učitelj Ronjić, rodom Istranin, miran i staložen čovjek. Vrlo važne zadatke izvršavale su ove učiteljice, Dragica i Jelica, koje su mnogo puta i svoj život stavljale u veliku opasnost da bi izvršile zadatak za našu službu.

Kada danas nakon toliko godina zavirim u svoj dnevnik ili se sjetim mnogih detalja

i akcija koje smo izvršili i organizirali, onda je jasno da je to mogla učiniti samo mladost, prekaljeni borci ovoga naroda, studenti, đaci, šegrti, kalfe, seljaci, vjerni samo Partiji i Titu. Mnogi od njih, kada bi pali neprijatelju u ruke, bili su mučeni na najzvjerskije načine, ali su radije junački umirali, nego da postanu izdajnici svoje zemlje, svoga naroda, svoje Partije i svoje službe.

Sjećam se vrlo dobro da je ustaški kotarski predsjednik iz Dugog Sela, Branko Kuštro, inače poznati koljač iz Hercegovine, od 1941. godine također učitelj po zanimanju, pokušavao prodrijeti u partizanske redove, veze i organizaciju. Tako je preko jednog provokatora uhapsio i Dragicu Crnković, koja je bila otpremljena u Zagreb u poznato ustaško mučilište. Tu su je mučili i tukli, zahtijevajući da oda vezu, no međutim ona se herojski držala: čak je na krvavom rublju poslala obavijest da je morala kazati jedno ime i poručila da se taj drug makne od svoje kuće, da ode u partizane, jer je legalno živio i radio kao obrtnik. Provjerio sam njezino držanje koje je uistinu bilo ispravno i junačko. Ona danas živi u Zagrebu kao umirovljenik, zajedno sa sestrom Jelicom.

Velika opasnost za ovaj kraj bila je u tome što su u ustaškoj nadzornoj službi (UNS) radila dva rukovodioca obavještajne službe (iz ovog kraja), i to dr. Zvonimir Draženović i stari obavještajac Tomo Graberac iz Prozor-

Slavko Babić, bivši oficir OZNE

ja, brat tadašnjeg načelnika Blaža Graberca.

Dr. Zvonimir Draženović je doselio u Dugo Selo odmah nakon prvoga svjetskog rata. Bio je austrougarski oficir, a poslije jedno vrijeme i oficir u jugoslavenskoj vojsci. Na vlastiti je zahtjev demobiliziran, te je završio pravo i otvorio advokaturu u Dugom Selu. On se već rano isticao svojim fašističkim pogledima. Zato ga Dugoselčani nisu voljeli, jer je ustoj bio nastran i vrlo čudan čovjek i u osob-

nom životu. Kuća mu se nalazila preko puta suda u Dugom Selu. Imao je ženu, koja je svaki čas bila druge boje, koja je »tjerala visoku modu« i koja je u svojem stanu držala majmuna i jednu veliku zmiju. Postoje razne istinite priče o toj »milostivici« i »gospođicu« majmunu. Na primjer, kako bježi po grofovom parku, a sva djeca od drva do drva za njim i viču: »Joj kak ima crvenu rit, kak milostiva Draženovička čubel!«

(Nastavlja se)

Godišnjica bune Matije Gupca

Mali broj učenika osnovnih i srednjih škola, nekoliko nastavnika i odraslih ljudi prisustvovalo je svečanoj akademiji u povodu 400-obljetnice seljačke bune u 16. stoljeću. Ovu je svečanost pripremlilo Kulturno-prosvjetno društvo »Preporod« u Dugom Selu.

Uvodno je predavanje o važnosti seljačkog ustanka protiv nasilja feudalaca u Hrvatskoj i Sloveniji održao upravitelj Osnovne škole u Dugom Selu, Ivan Krmpotić. Sadržaj predavanja bio je koncizan, bogat historijskim i historiografskim podacima o razvoju i završetku seljačke bune. Ova svečanost ima vrijedno značenje za pojedina mjesta i kraj oko Dugog Sela, Naime, u mjestima uz rijeku Savu seljaci su također podizali veće i manje pobune protiv vlastelina.

Stručna analiza i tumačenje gospodarskih i društvenih prilika, u kojima su živjeli hrvatski i slovenski seljaci, kontinuirano imenovanje vođa ustanka, odnosno plemića i banske vlasti, intencija pobunjenika za pravednijim i čovječnijim životom, upotpunjuje vrijednost predavanja i daje mu punoću.

Ovo važno povijesno razdoblje opisali su hrvatski književnici Mirko Bogović u dramu »Matija Gubec« i ro-

manopisac August Senoa u historijskom romanu »Seljačka buna«. Matica hrvatska je izdala svoje jubilarno izdanje toga romana. Veliki hrvatski književnik Miroslav Krleža u svojim je literarnim ostvarenjima prikazao seljački bunt u stihu, i to starijom kajkavštinom u djelu »Balade Petrice Kerempuha«, koje je ponovo doživjelo umjetničko i ideološko ostvarenje u djelu »Kervave kronike glas.«

Drugi dio svečanosti organski i idejno vezan uz seljački bunt je zborni recital vokalne skupine KPD »Preporod«. Sadržajem, adekvatnom intonacijom krvavog glasa pobunjenika i stilskom umješnošću ilustriran je duboko i svečano bunt hrvatskog seljaka. Ovu je izvedbu pripremila inspirator mnogih dosadašnjih vokalnih i zbornih djela Anđelka Božiković, bivši nastavnica muzike. Uz instrumentalnu pratnju muzičkog urednika Televizije Zagreb druga Brkanovića ovaj je zborni re-

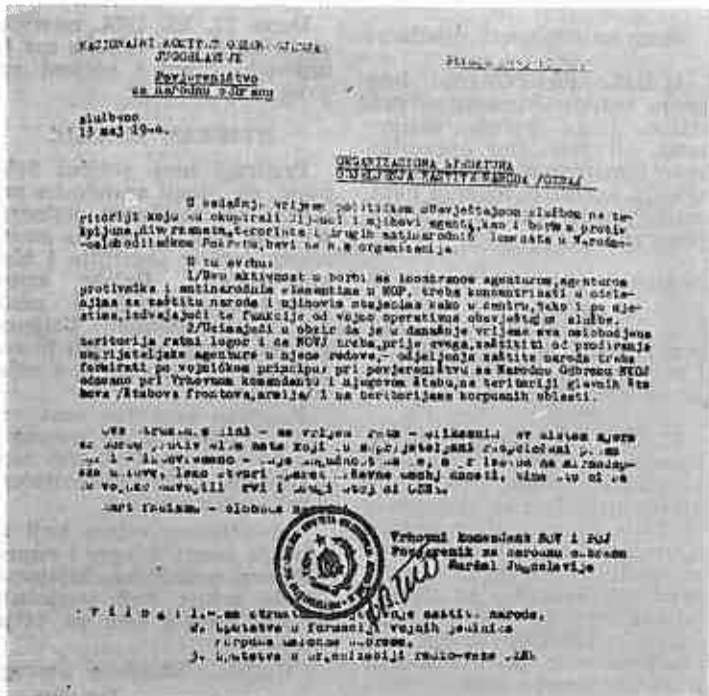
cital svojim jasnim tonom i dinamikom dao vrijedno muzičko djelo.

Vokalna grupa mladih pjevača KPD »Preporod« izvela je nekoliko prigodnih pjesama hrvatskoga kajkavskoga kraja. Uz vrlo dobru dikciju, harmoniju zbora, vrijedne pjevače soliste — Višnju Pavlović i druge, požrtvovni muzički radnik profesor Sergej Foretić uspio je prikazati veličinu kajkavskog melosa. Treba istaknuti solidnu vokalizaciju, oblikovanje vokala i zaobljenost riječi u pjesmi, završnim glasovima.

Završni dio svečanosti bila su narodna kola — folklor hrvatskoga kajkavskoga kraja. Pokreti, uvježbani skladno i ritmički, bili su lijep završetak svečanosti, uz instrumentalnu pratnju nastavnika Bogomira Božikovića.

Ozbiljnost i umjetnička izvedba historijskih, vokalnih i folklornih ostvarenja zaslužuju punu pažnju.

J. Trnski

Faksimil jednog dokumenta OZNE iz 1944.

Petogodišnjica karate kluba

Vjerovali ili ne, u travnju se navršilo pet godina otkako se uporno borimo da karate klub »Dugo Selo« održimo na životu. Prije pet godina ili točnije 1969. izišao je pred jedno malo društvo drug BORO VUKANOVIC s prijedlogom da se osnuje karate klub u Dugom Selu. Većina prisutnih je oduševljeno prihvatila ovaj prijedlog dok su neki (kao npr. autor ovih redaka) ostali dosta skeptični prema mogućnosti savladavanja ove plemenite borilačke vještine, od nas »običnih smrtnika«.

Samo ćemo gubiti vrijeme, a od toga nikakve koristi — bile su riječi nas skeptika. Međutim, kad je trebalo učiniti prvi korak vidjelo se da je od verbalnih pristalica karatea slaba korist. Naime, na sastanak s trenerom kojeg nam je preporučio tadašnji »KARATE ODBOR HRVATSKE« došli smo samo dvojica. Teorija i praksa razile su se i u ovom slučaju!

U kavani »Dubrovnik« prvi put smo susreli čovjeka o kojem smo bili u tom kratkom razdoblju prilično informirani. Izgled intelektualca s pogledom kroz teške naočale mogao je mnoge zavarati. No, mi smo znali da pred sobom imamo Berislava Jandrića, reprezentativca, prije u judu i sada u karateu, čovjeka kome ni jedna od te dvije sportske vještine ne predstavlja nepoznanicu. Čovjeka koji će, u što smo se imali priliku uvjeriti, znati da nam prenese barem dio svog golemog borilačkog »repertoara«.

Slijedeće dvije i pol godine su to i potvrdile. Kao i danas i prije pet godina trening smo održavali u iste dane i u isto vrijeme: srijedom od 20 — 22 h, te nedjeljom od 8 — 10 h.

Kroz prvo razdoblje od dvije godine upadali smo u svakakve krize — od manjka ljudi, preko dvorane, do financija.

Najteže nas je, normalno, pogađala ona financijska, jer je većina nas tada živjela od »tatinog džepa«. Bilo je svakakvih »gustih« situacija s novcem, ali trenirati nismo nikada prestali. Čak i kad smo jedne oštire zime bili ispušteni iz dvorane zbog »griješova« koje nismo počinili, kompletan klub preselio je u Sesvetski Kraljevac. Tamo smo nastavili trenirati u omladinskom klubu koji je bio bez ikakvog grijanja, s betonom umjesto parketa i povrhu toga — s razbijenim prozorom!

Kako je tada bilo trenirati, možete samo zamisliti. No, nitko se nije požalio ni jednom riječju. Od Zvonka Ilića, Borisa Subotića do tada »friškog« Dugoselca Josipa Pondejaka — svi smo stiskali zube i udarali još većim zanosom. Najviše su zbog opasnosti od smrzavanja tada radile noge. Svaki dvije minute serija udaraca, Ali, kako je vrijeme prolazilo stvari su se počele polako mijenjati na bolje...

Naši su momci polako završavali škole: neki će uskoro postati inženjeri, a svako se trebamo pohvaliti da u svojim redovima imamo i jednog magistra kemije koji nas sada, doduše posjećuje nešto rjeđe, ali je još uvijek naš dragi prijatelj i drug s kojim se kao članom naše male zajednice svi vrlo ponosimo. Isto tako će neki uskoro postati očevi...

U tih pet godina nije baš sve bilo ispunjeno ovim brigama i problemima. Uza sve te brige za ono sutra svaki trenutak za nas je predstavljao (a i danas predstavlja) slavlje.

Za trenutke nedjeljnog sunčanog jutra u prozračnoj dvorani isplatio se uvijek proliti po koju litru znoja. Jednom nas je tako obradovala štura vijest u sportskoj rubrici da je jugoslavenski karatist Berislav Jandrić pobijedio u Parizu prvaka Evrope. No, i mi smo napredovali i 1971. godine za susret reprezentacije Hrvatske s reprezentacijom Austrije našli smo se i dvojica iz Dugog Sela. Ali, zbog nekih razloga nismo mogli nastupiti. Ubrzo nakon toga našao se najbolji tehničar u klubu Milan Mašić, u ekipi Zagreb — Karlovac, na tadašnjem Kupu Karlovca. Tu je nastupio s promljenjivom srećom.

Nakon toga smo sve svoje snage usmjerili na traženje »mjesta pod suncem«. Bili smo upućeni na sportsko društvo JEDINSTVO, ali u njemu kod nekih drugova nismo naišli na razumijevanje. Nisu smatrali da su uopće dužni dati nam bilo kakav odgovor na molbu za prijem u sportsko društvo, koju smo prošle godine predali na godišnjoj skupštini S. D. »Jedinstva«.

Kod nekih drugova iz pojedinih klubova unutar S. D. naišli smo na želju da nam pomognu, da se udružimo i uzajamno radimo za dobrobit sporta u Dugom Selu. Ali, to nisu bili drugovi iz »glavnih sportova« u Dugom Selu u koje se ulaže već dvadeset godina, a koji Dugom Selu nisu donijeli ništa.

Usprkos tomu, mi smo i dalje otvorena srca prema svim prijateljima, svim sportašima, bez obzira kojim se sportom bave. Stoga se s pravom nadamo da će u sadašnjem političkom trenutku mnogo toga biti bolje organizirano. Uz nas starije »borce« imamo mladu momčad, 17 i 18-godišnjake u koje se trudimo da

usadimo kako vježbanje karate sporta, tako i vježbanje emocija, poštovanje drugova, samopouzdanje, fizičku izdržljivost i druge potrebne čimbenike svakodnevnog života. Usprkos činjenici što se u karateu kao borilačkom sportu može raniti pa i usmrtniti protivnik, mi svoje mlade drugove upućujemo da koriste tehniku onda i samo onda kada je ugrožen život njegovih bližnjih, nečužnih ili pak njih samih. Čak i u tim uvjetima naši su drugovi spremni da zaustave napadača a da ga nepotrebno ne ranjavaju, spremni su čak i tada biti tolerantni. Kad mislimo na karate, sjetimo se stihova našeg Vladimira Nazora koji na jednom mjestu kaže:

»Nož potajni je svaka grana
dračava i svaki list je igla.«
B. TUDA
SNIMIO:
MILIVOJ TUSEK

Borba za sastavni dio treninga...

Ovakvi pokreti su uobičajeni u karateu

K r i ž a l j k a

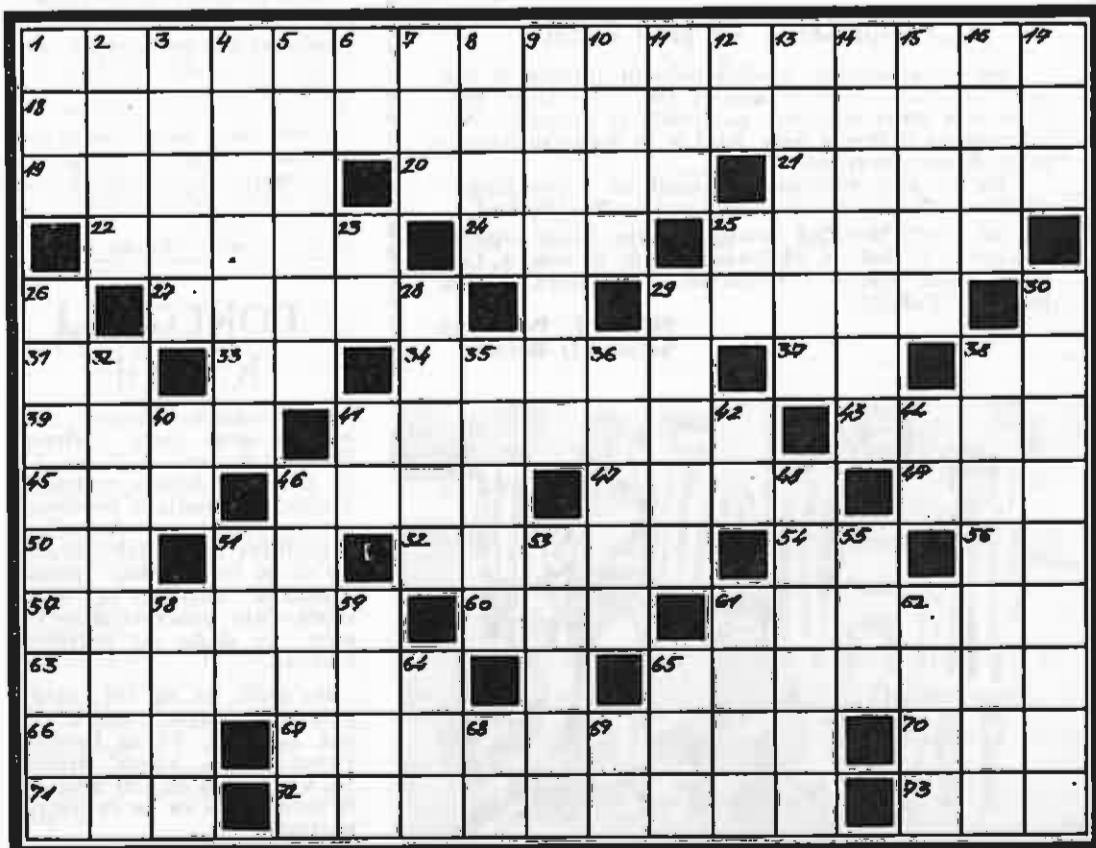
Vodoravno: 1. Naziv lista kojeg držite u rukama, 18. Specijalist za bolesti uha, grla i nosa, 19. Hrvatski književnik Slavko (Breza), 20. Rešetar, 21. Ugodnost, 22. Crkveni propis, 24. Naš najveći otok, 25. Znakovi za glasove, 27. Vrsta lire (muzički instrument), 29. Podneblje, 31. Kratica na liječničkim receptima, 33. Automobilska oznaka za Celje, 34. Prokop kroz zemlju, 37. Odrlična riječ, 38. Automobilska oznaka za Kutinu, 39. Konjska oprema, 41. Tjerač, 43. Težina omota robe, 45. Ura, 46. Vrsta indijanskog čamca, 47. Stanovnik evropske otočne države, 49. Velika rijeka u SSSR-u, 50. Kratica za velemaistor, 51. Jedan od Jupiterovih satelita, 52. Grad u Japanu na otoku Honšu, 54. Inicijali slovenskog pisca (Sluga Jernej i njegovo pravo), 56. Automobilska oznaka za Ma-

karsku, 57. Dio nekog ploda, mn. 60. Gradić u Vojvodini, 61. Hvatač zmija, 63. Najljepnija, 65. Dobivati na debljini, 66. Kratica za Tvornicu automobila iz Maribora, 67. Upala jetre, 70. Ime pjesnika Ujevića, 71. Vrsta papige, 72. Slavni grčki filozof, 73. Osobna zamjenica.

Okomito: 1. Veznik, 2. Utjecanje, 3. Nogometaš beogradskog »Partizana«, 4. Njiva, 5. Jadnice, 6. Kratica za enigmatske novine, 7. Vrsta sjevernog jelena, 8. Rima, srok, 9. Smola, ter, 10. Mjera za papir, 11. Gospodin, grč. 12. Kratica za račun, 13. Gradić u Hrvatskoj, 14. Popularni sport s loptom, 15. Rijeka u Hrvatskoj, 16. Završni stavak u muzičkoj skladbi, 17. Niži turski plemić, 23. Kratica za Narodna Republika, 25. Kratica za slično, 26. Školstvo, 28. Riječ

bez naglaske, 29. Strano žensko ime, 30. Kirija za stan, 32. Pramjera, etalon, 35. Kćerka ili sinova kćer, 36. Odabrano društvo, 38. Sastavni dio stanične jezgre koji se boja anilinskim bojama, 40. Kratica za metar-tona, 41. Kemijski znak za galij, 42. Kemijski znak za kalcij, 44. Lat. prijedlog (k), 46. Država u Aziji, 47. Muzički instrument u obliku trapeza s mnogo žica po kojima se udara s dva batića, 51. Inicijali hrvatskog književnika »Jama«, 53. Duševno zaostao čovjek, slaboumnik, 55. Meta, 58. Jedno godišnje doba, 59. Lako hlapljiva tekućina, 61. Povrće, 64. Konji tr., 65. Upišite »dot«, 68. Kratica za radnički savjet, 69. Kratica za bez osobitosti.

Križaljku uredio i sastavio:
Vjekoslav Hudolin

Grupa članova Karate — kluba

SPORT

ZNAČAJNI USPJEH MLADIH DUGOSELKIH NOGOMETAŠA: PONOVO SU PRVACI (U SVOM RAZREDU) ZA PODRUČJE ZAGREBAČKOG NOGOMETNOG SAVEZA

Juniori „Jedinstva“ prvaci

Uspjeh kojem smo se potajno nadali nije izostao. Prvaci smo I. »B« razreda ZNS-a. Zasluzeno sa 6 bodova ispred drugoplasirane momčadi i sa gol razlikom od 100 postignutih i 43 primljena gola.

Rad s juniorima i dobra ovog uspjeha. Dovoljno je disciplina glavni su razlozi spomenuti, da u proteklom

prvenstvu nismo imali isključenih igrača, već svega dvojicu opomenutih.

Uspjeh su postigli slijedeći igrači: Golmani: Mavrek Drago i Šturm Tomica, obrambeni igrači: Ivo Elez, Željko Jurec, Mato Sporčić, Marijan Krčmar, Damir Novak, Zdravko Pekera, Tomo Grebenar, 1958, koji žele igrati nogomet, utakmica stvorena je velika Ivo Vukadin, i Hražak Ivica, te igrači navale: Mladen Gračak, Franjo Petek, Damir Hertl, Ante Lovrić, Ivica Mavrek, Miro Pintar, Drago Kovač, Boris Repić, Miljan Prodanović i Ante Milić.

Najbolji igrači u proteklom prvenstvu bili su: Ivica Mavrek koji je i najbolji strijelac ekipe, te Ante Lovrić, Mladen Gračak, Tomo Grebenar i Pintar Miro.

Nakon završetka prvenstva momčad se nalazi na odmoru i pripreme će početi polovicom srpnja, jer već 25. kolovoza igramo utakmicu III. kola Jugo-cupa za područje ZNS-a.

Koristim ovu priliku da pozovem sve učenike-pionire omladince, rođene poslije 1. 8. 1958, koji žele igrati predmet, da se jave na igralištu »Jedinstva« treneru juniorske ekipe. U obzir dolaze i godišta 1959, 1960. i 1961. Javiti se možete od 17. 7. 1974. (srijeda) od 17 sati.

Očekujemo vas, dođite, s tim da prednost imaju dobri učenici.

Z. I.

Posjet izložbi

Učenici VII. i VIII. razreda, članovi Kluba prijatelja knjige, u pratnji dviju nastavnica, posjetili su izložbu likovnih radova na temu djela Ivane Brlić Mažuranić. Izloženi su bili radovi učenika nižih razreda. Najviše radova bilo je na temu »Ribar Palunko i njegova žena«, »Regoč« i »Šuma Striborova«.

Bilo je vrlo lijepih i uspješnih radova. Naročito nam se sviđela kompozicija u plavom i crvenom, no bilo je i drugih radova koji su privukli našu pažnju, a neki od njih su bili i nagrađeni. Razočarani smo utoliko što nismo vidjeli radove naših vršnjaka, ali bez obzira na to, izložba je veoma uspješna.

Vesna Đivan

POKLONILI KNJIGE

Već nekoliko tjedana učenici Osnovne škole »Stjepan Bobinac Šumski« iz Dugog Sela, članovi Kluba prijatelja knjige, poklanjaju pročitanoj lektiri knjižnici Narodnog sveučilišta Dugo Selo. Svako ko da je to vrijedan »potez« malšana koji na taj način omogućuju generacijama iza sebe da dođu do potrebne lektire.

Do sada su se toj akciji priključili Željko Šoković, Jasna Tometić, Vesna Drobac, Vesna Đivan, Vesna Aračić. No vjerujemo da oni neće biti jedini i da će se ta akcija nastaviti.

HRVOJE MEDIMOREC

Junioriska nogometna momčad »Jedinstva«

Prvenstvo je završeno

Nakon 22 kola nogometno prvenstvo prvog »A« razreda je završeno. Naslov prvaka sasvim zaslužno odnijela je momčad »Radnika« iz Sesveta.

Nogometni klub »Sloboda« iz Ivanje Rijeke završetak prvenstva je dočekao na devetoj poziciji. Ta pozicija niti je naročito slaba ni naročito dobra, ali kada se pogleda da su u grupi prvog »A« razreda sve od reda dobre momčadi, moramo biti zadovoljni.

Taj plasman je mogao biti i povoljniji da nije bilo neozbiljnosti kod pojedinaca u momčadi. Tokom prvenstva izgubljeno je dosta bodova na domaćem terenu, što je klub dovelo na dno prvenstvene ljestvice. Momčadi nedostaje dobar gol-igrač te nekoliko boljih obrambenih igrača. Kroz prvenstvo na mnogim utakmicama stvorena je velika

terenska nadmoć, ali to nije pomoglo zbog nespretnosti navalnih igrača.

Cijelim tokom prvenstva najstandardniju formu pokazao je srednji pomagač Branko Crnić, te desna spojka Zlatko Debogović. Još su se istakli Josip Osladić, kao lijevi branič i Stjepan Sarenić na položaju lijevog pomagača. S aktivnim bavljenjem nogometom prekinuo je odlični vratar Stjepan Šoštarić, što se je odrazilo na slabiji plasman momčadi.

Standardni sastav »Slobode«: Šneler, Poldrugrač, Osladić, Rebić, Crnić, Sarenić, Čukelj, Horvat, Klarić, Debogović i Malović.

TABLICA PRVOG »A« RAZREDA:

RADNIK	22	16	3	2	72:24	35
ŠPANSKO	22	14	4	4	42:23	32
BUDUĆNOST	22	12	2	6	53:40	30
LUCKO	22	11	4	6	47:28	26
NAFTAPLIN	22	10	5	6	40:26	25
SLOGA	22	10	3	9	58:37	23
BREZOVIKA	22	9	4	9	48:38	22
ZELINA	22	7	3	12	35:50	17
SLOBODA	22	6	3	13	38:69	15
JEDINSTVO	22	5	4	14	38:73	14
POLET	22	4	3	15	37:70	11
ZET	22	4	2	16	24:57	10

FOTO-STOP

ŠUMSKI „RED“

Kako li se samo skladno uklapa ovaj razbijeni »Moskvič« u ambijent krasne hrastove šume u neposrednoj blizini Dugog Sela?!

Gradanin, ako prepoznaš svoja kola, prijavi se nadležnima kako bi ih mogao podići, jer su ti vjerojatno — »posuđena«.

Tekst i snimka:
IVAN ing. SARIC

DUGOSELKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo. Izlazi svakog 25. u mjesecu. Izdaje: Narodno sveučilište Dugo Selo, Ulica braće Bobinec br. 15. Glavni i odgovorni urednik: IVAN VRANIĆ, Dugo Selo, Ulica Slavka Kolara 5. Tehnički urednik: Ernest Fišer. Uređuje redakcijski odbor: Belzar Božiković, Josip Trupeć, Ivan Vranić, Pavao Škriec, Josip Horvat, Ivica Kulaš, Hrvoje Medimorec i Rudolf Galovec. Tisak: »ZRINSKI« Čakovec. Cijena pojedinog broja 1,00 dinar. Pretplate tromjesečna 3,00 dinara, polugodišnja 6,00 dinara, godišnja 12,00 dinara. Pretplate se šalju na žiro-račun Narodnog sveučilišta Dugo Selo br. 30111-603-6333 kod SDK Zagreb — ekspozitura Dugo Selo.

AUTO — MOTO DRUŠTVO DUGO SELO — Bobinčeva 16.

OBAVIJEST

Obavještavamo sve zainteresirane da organiziramo obuku vozača A, B i F kategorije. Za uspjeh vam garantira 25-godišnje iskustvo ovog društva u obučavanju kandidata za vozače, kao i visoka sprema predavača i instruktora.

Ako ste se odlučili, pošaljite vašu adresu poštom na AMD Dugo Selo. Škola započinje čim se upiše više od 10 kandidata, a može se održati i izvan mjesta Dugo Selo.

Cijena škole: za »A« kategoriju 500 dinara
za »B« kategoriju 2700 dinara
za »F« kategoriju 1620 dinara

Ako kandidat polaže A i B kategoriju, za A plaća samo 250 dinara. Članovi društva i njihove obitelji imaju popust, i to: za članstvo od 3 — 5 godina 200 dinara, a za duže od 5 godina — 300 dinara.

NARODNO SVEUČILIŠTE DUGO SELO
Dugo Selo, Bobinčeva 15/I, telefon 72-319

AUTO — ŠKOLA

- teorijska i praktična nastava
  - besplatno korištenje općih i internih testova
- Praktična nastava prije i poslije podne, plaćanje školarine u tri rate.

Prijave i upisi se obavljaju svakog dana 8 — 15 sati u prostorijama Narodnog sveučilišta u Dugom Selu.

„Pretplaćeni“ na prvo mjesto

Na ovogodišnjem tradicionalnom turniru u malom nogometu, koji organizira OK SOH Dugo Selo u povodu Dana mladosti, pobijedila je momčad »Novo naselje« iz Dugog Sela. Njoj je to druga uzastopna pobjeda na tom turniru.

Da to nije slučajno, pokazali su i osvajanjem dvaju prvih mjesta na turnirima u Božjakovini.

Na slici: Momčad Novog naselja. Stoje slijeva: A. Lovrić, Z. Sok, N. Malbaša, Z. Sok, S. Sok, A. Grebenar. Čuče slijeva: T. Grebenar, D. Bjelobrk, Z. Rašković i J. Vukelić.

Tekst: J. Pondeljak
Snimio: D. Brezak

